

Želimir Fišić

Prolaznici

Želimir Fišić, po rođenju i boravku pripada užem vinkovačkom likovnom krugu, a po radu na osječkoj srednjoj Školi za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti, pripada u izvjesnom smislu i osječkom likovnom krugu, a svakako i onom širem, slavonskom i hrvatskom. U Vinkovcima je član Grupe 1999 i mjesnog HADLU-a. U svim tim krugovima osjećamo Želimira kao dobrodošlu i originalnu stvaralačku ličnost. Za njegov umjetnički razvoj od velikog je značenja studij grafike na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu. Diplomirao je 2002. godine u klasi profesora Igora Dragičevića. Nakon diplome vratio se u Vinkovce i već 2003. godine priredio u Galerijskom odjelu Gradskog muzeja prvu izložbu. Na toj prvoj samostalnoj izložbi nakon Akademije (samostalno je kao student izlagao u Mostaru, Grenoblu i Toulouseu) jedna trećina izložaka bile su grafike u tehnikama dubokog tiska. Na ovoj izložbi u Osijeku, koja se javlja četiri godine nakon prve, grafika uopće nema, jer se u tom razdoblju, zbog tehničkih (ne)mogućnosti, grafikom nije ni bavio. Međutim, u sada izloženim djelima i dalje se osjeća nerv pravog grafičara, izražen ne samo u njegovom crtačkom interesu za strukture, nego i u njegovom prvenstveno plošnom, grafičkom osjećanju boje.

Fišić, kao suvremeni umjetnik prirodno se koristi novijim tehničkim mogućnostima digitalizacije i fotografije, paralelno s klasičnim tehničkim postupcima kolažiranja i slikanja kistom, pa posljedično tome najčešće i najradije slika u takozvanim kombiniranim tehnikama, podvrgavajući sve te postupke svojoj složenoj viziji ekspresije bola i suvremene alijenacije (čovjeka) u svijetu postindustrijske epohe. Fišić, pak, kao mladi umjetnik, pretstavlja onu struju, koja se ne odriče slike kao slike, jer sada samo kroz taj medij može izreći one sadržaje, koji ga kao čovjeka i umjetnika prizivaju. U Fišićevom djelu susreli smo se s izrazito suvremenom figuralnom koncepcijom.

Ljudski lik (lice) ima središnju ulogu u nizu slika iz 2003. godine. Ekspresija bola dovedena je do velikog intenziteta, koji likovima daje ponekad još i značanje bijesa i agresivnosti, naročito naglašavanjem otvorenih usta sa zubima. Bol je postala nepodnošljiva i pretvara se u agresivnost. U slici „Helex“ taj krik bola i bijesa asocijativno može biti povezan s

ratnim zbivanjima, koje sugerira roj helikoptera. Dok je većina tih lica određena crtom i plošnom bojom, na „Prazine“ unesen je drugačiji formalni element rastresitosti ili rasplinutosti forme. Na mene posebno snažno djeluje kompozicija „Anafranil“ s moćnom crnom polufigurom smještenom posve u desni dio kadra. I na ovoj slici javlja se, za ovu seriju tipična aplikacija teksta, prekrivanje očiju, bolni izraz otvorenih usta. Ovdje pozadina dobiva još jaču ulogu nego na „Helexu“, rekao bih gotovo katastrofičnu. Zelena pozadina neba prizorište je pada dviju užarenih kuglastih formi na neki industrijski krajolik.

Drugu skupinu čine slike kojima je glavni motiv arhitektura, koja mu je potrebna za propitivanje značenja prostora. Fišić se uvijek obraća nekom urbanom industrijskom ambijentu. Nema idiličnih folklornih pejzažnih prostora. Karakteristična je uloga tih praznih prostora, u kojima se jedva javlja neki osamljeni ljudski lik, da naglase pitanje otuđenosti i straha pred tim stanjem. Rekli bismo da se u njegovim slikama naglašava ili postavlja neki egzistencijalni problem. Ove prostore doživljam kao prostore potpune tišine, bez ijednog zvuka. Strogost i preciznost kojom gradi svoje prostore u službi su te prevladavajuće tišine nakon nečega ili prije nečega. Posebno bih se osvrnuo na sliku „Oštećenja“, jer ju doživljam kao njegov vrhunski domet, kao jedno od vrhunskih djela na ovoj izložbi. U njoj vidim krajnju formalnu čistoću; impresivno je prodiranje velikih arhitektonskih masa u duboki prostor, krajnja je sažetost formalnih elemenata kojima se služi, te su stoga nabijeni za njega znakovitom izražajnošću. Slika je građena od čiste, plošno postavljene hladne boje neba, i njoj kontrastno postavljene dvije velike mase arhitektonskih blokova, između kojih je smeđa cesta, koju siječe horizont. Horizont se dakle ne nalazi na sjecištu dvaju paralelnih pravaca, nego se kao odsječen javlja mnogo ranije. U njegovoj uobičajeno suzdržanoj i škrtoj paleti, površina građevina obogaćena je reljefnim strukturama pastuozno nanese boje. Između dva velika građevinska bloka s praznim crnim prozorima kreće se prema tom horizontu osamljena ljudska figura s nadrealistički ogromnom bačenom sjenom. U ovoj slici već sam pri njenom prvom izlaganju u Vinkovcima prepoznao vrijednosti, koje bih

najradije nazvao monumentalnim, želeći time izraziti svoje najveće komplimente mladom umjetniku.

Temeljni formalni interesi u Fišićevu slikarstvu vezani su uz prostore, koje definira nekad, ali ne uvijek, do horizonta dovršenim perspektivnim skraćivanjem („Perspektivni“). Učinak prostornosti ostvaruje također različitim planovima (prvi, drugi, ...) u čemu ulogu prostornog akcenta preuzima i ljudski lik, koji, naravno, nosi izvjestan psihološki ili filozofski naboj alijenacije. U slikama sa skeletnim konstrukcijama iz najnovijeg ciklusa „Prolaznici“ u jednoj od njih sudjeluju dva lika (obično je samo jedan), od kojih jedan dolazi, a drugi odlazi, čime se unosi dodatna dinamika u ovu potpunu tišinu i nepokretnost. Ovdje se ista skeletna konstrukcija, tri puta u sve manjim dimanzijama, ugrađuje u sliku, pojačavajući tako prostorni ritam.

Krećući se u krugu urbanih i postindustrijskih prostora, Fišić rado u svoje slike unosi željezne konstrukcije dizalica i sličnih monstuma suvremene civilizacije, ispitujući na njima, za razliku od kompaktnosti arhitekture, njihovu rastresitost i grafičku složenost mrežastih struktura. Ove strukture pojačavaju dojam nečega prijetećeg koje visi nad nama. Neke od njih već pripadaju otpadu, kao i one serije automobila i lokomotiva napuštenih na čvorištima (serija „Čvorišta“), koja su također napuštena. Olupine automobila prepuštene su hrđanju i daljnjem propadanju. Da ne bi bilo nikakve dvojbe o značenju slika autor im je odredio nazive na engleskom jeziku „Rust never sleeps“... prema naslovu pjesama iz tog govornog područja.

Ova izložba, na kojoj su pokazana djela nastala od 2003. do 2007. godine, daje snažan utisak cjelovitosti relativno mlade umjetničke ličnosti, koja se suvereno služi vlastitim formalnim jezikom, nošena dubokim osjećajem i suosjećanjem sa suvremenim svijetom punim dubokih i različitih kriza.

Izabrao je teži i odgovorniji pristup slikarstvu.

Ili je to slikarstvo izabralo njega?

Antun Babić

Čvorište 2

Gradovi 3

Oštećenja

Istrošeni 1

Istrošeni 2

Prolaznici 2

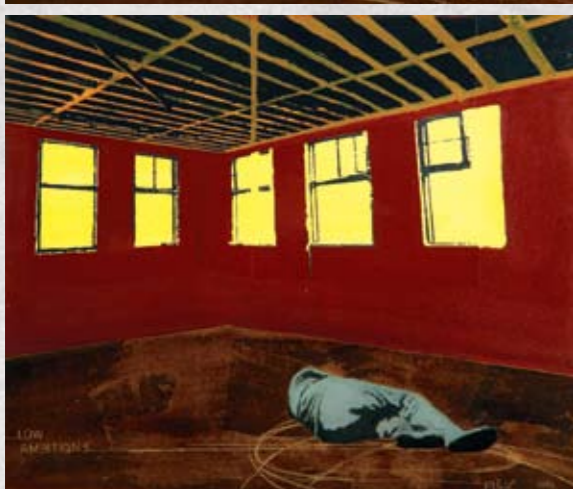
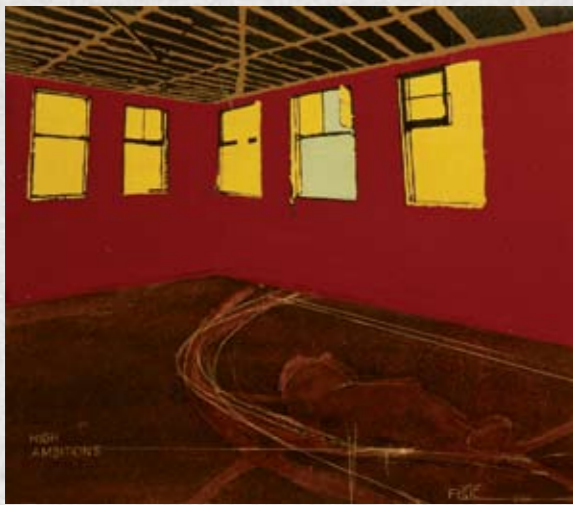
Prolaznici 3

Rust Never Sleeps 1

Rust Never Sleeps 3

POPIS RADOVA:

1. Gradovi 1 – komb. tehn., 130 x 105 cm, 2003.
2. Gradovi 2 – komb. tehn., 130 x 105 cm, 2003.
3. Gradovi 3 – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2003.
4. Odlaganje – komb. tehn., 105 x 70 cm, 2003.
5. Rupa u sistemu – komb. tehn., 105 x 65 cm, 2003.
6. Tramal – komb. tehn., 130 x 105 cm, 2003.
7. Prazine – komb. tehn., 130 x 105 cm, 2003.
8. Anafranil – komb. tehn., 125 x 105 cm, 2003.
9. Helex – komb. tehn., 125 x 105 cm, 2003.
10. Čvorište 2 – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2003.
11. Čvorište 3 – komb. tehn., 105 x 130 cm, 2003.
12. Čvorište 4 – komb. tehn., 105 x 130 cm, 2003.
13. Čvorište 5 – komb. tehn., 100 x 150 cm, 2007.
14. Oštećenja – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2003.
15. Bulevar – komb. tehn., 105 x 130 cm, 2004.
16. Istrošeni 1 – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2003.
17. Istrošeni 2 – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2005.
18. Low ambitions – komb. tehn., 65 x 75 cm, 2004.
19. Medium ambitions – komb. tehn., 65 x 75 cm, 2004.
20. High ambitions – komb. tehn., 65 x 75 cm, 2004.
21. Ritam sivog – komb. tehn., 105 x 130 cm, 2005.
22. Perspektivni – komb. tehn., 105 x 150 cm, 2005.
23. Konstruktivan – komb. tehn., 128 x 100 cm, 2006.
24. Rust never sleeps 1 – komb. tehn., 95 x 120 cm, 2006.
25. Rust never sleeps 2 – komb. tehn., 100 x 125 cm, 2006.
26. Rust never sleeps 3 – komb. tehn., 100 x 130 cm, 2007.
27. Rust never sleeps 4 – komb. tehn., 100 x 130 cm, 2007.
28. Rust never sleeps 5 – komb. tehn., 100 x 150 cm, 2007.
29. Prolaznici 1 – komb. tehn., 100 x 150 cm, 2007.
30. Prolaznici 2 – komb. tehn., 100 x 120 cm, 2007.
31. Prolaznici 3 – komb. tehn., 100 x 120 cm, 2007.

High Ambitions/Medium Ambitions/Low Ambitions

ŽIVOTOPIS

Želimir Fišić rođen je u Vinkovcima 10. rujna 1976. godine. 1997. godine upisuje grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Širokom Brijegu, te 2002. godine diplomira grafiku u klasi prof. Igora Dragičevića. Član je HADLU-a Vinkovci i Grupe 1999 Vinkovci. Radi na mjestu profesora stručnih predmeta u Školi za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti Osijek. Živi u Vinkovcima.

Samostalne izložbe:

- 2000. Mostar, Muzički Centar Pavarotti
- 2001. Grenoble, Francuska, Bibliotheque Saint-Bruno
- 2001. Toulouse, Francuska, Mix Art Myrys
- 2002. Mostar, Galerija Koncept
- 2003. Vinkovci, Gradski Muzej

Važnije skupne izložbe:

- 2000. Široki Brijeg, Franjevačka galerija
- 2000. Mostar, Galerija L'ateneu (s Vedranom Karadžom)
- 2001. Sarajevo, Collegium Artisticum
- 2002. Široki Brijeg, Franjevačka galerija (diplomska izložba)
- 2002. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, XVIII. Slavonski biennale
- 2003. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba HADLU-a).
- 2003. Vinkovci, Crkva Sv. Ilije na Meraji (izložba Grupe 1999.)
- 2004. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, XIX. Slavonski biennale
- 2005. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba HADLU-a).
- 2005. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba Grupe 1999)
- 2006. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba Grupe 1999)
- 2006. Vukovar, Gradski Muzej, XX. Slavonski biennale
- 2007. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba HADLU-a).
- 2007. Vinkovci, Gradski Muzej (izložba Grupe 1999)

IMPRESSUM

Organizacija izložbe / Organization of the exhibition

Galerija Kazamat, Dom Hrvatskog društva likovnih umjetnika Osijek
Vatroslava Jagića 2, HR 31000 Osijek (www.hdlu-osijek.hr)

Gallery Kazamat, House of Croatian Association of the Artists Osijek
Vatroslava Jagića 2, HR 31000 Osijek

Želimir Fišić
akademski slikar – grafičar i prof. likovne kulture
Splitska 17
Vinkovci
Tel. 095 849 4831
zelimirfisic@gmail.com

Izdavač / Publisher: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Osijek

Za izdavača / For the publisher: Branimir David Kusik

Urednik / Editor: Željka Fuderer Levak

Tekst / Text: Antun Babić, akademski kipar

Prijevod / Translation: Maja Ivanović, prof.

Fotografije / Photography: Dražen Bota

Postav / Exhibition setup: Domagoj Dvoržak

Oblikovanje i priprema kataloga

/ Graphic design and prepress: Marko Šošić, akademski slikar

Prijelom / Layout:

Tisak / Printed by:

Naklada / Edition: 300 komada / copies

Program GALERIJE Kazamat realiziran je sredstvima Poglavarstva Grada Osijeka,
Osječko – baranjske županije i Ministarstva kulture Republike Hrvatske

The exhibition program of the Kazamat Gallery is financially supported by the Osijek City Council,
Osijek – Baranja County and the Ministry of Culture of the Republic of Croatia

Dom Hrvatskog društva likovnih umjetnika Osijek, Galerija Kazamat
Prosinac 2007.

House of Croatian Association of the Artists, Kazamat Gallery
December 2007.